

сні наскрізні технології розроблення, виробництва і збуту продукції, а також управління ними. Це спонукатиме науковців та практиків до переорієнтації з розроблення і застосування традиційних методів проектування організації функціонування підприємницьких структур на комплексні, що використовують новітні досягнення організаційної і інформаційної науки.

Кукоба О. В., аспірант
кафедри економіки підприємств
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима
Гетьмана»

Kukoba O., assistant of the
economic of enterprises chair of the
SHEE «Vadym Hetman Kyiv
National Economic University»

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ВИРОБНИЦТВА НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Подано характеристики базових проблем внутрішньої реорганізації виробничих підприємств у аспекті удосконалення діяльності їх інфраструктурних підрозділів. Вказана сукупність оціночних показників, що має вагомий вплив на результативність і ефективність діяльності підрозділів допоміжного і обслуговуючого виробництва підприємства. Акцентовано увагу на необхідності визначення економічної доданої вартості підприємства у процесі проектування і здійснення організаційних змін у виробничій інфраструктурі

FEATURES OF ESTIMATION OF EFFICIENCY OF REORGANIZATION OF AN INFRASTRUCTURE OF MANUFACTURE OF THE ENTERPRISES OF UKRAINE

Characteristics of base problems of internal reorganization of manufacturing enterprises in aspect of perfection of activity of their infrastructural divisions are presented. Set of estimated indicators which influence productivity and overall performance of divisions auxiliary and enterprise production of services is presented. The attention to necessities of definition of the economic added cost is focused at designing and realization of organizational changes in an industrial infrastructure

В умовах широкої глобалізації і інтеграції бізнес-процесів усе більшого загострення набуває проблема упорядкованості діяльності підприємств, що ґрунтується на механізмі організаційної гомеостатичності. Цей механізм полягає у виборі найраціональнішої організації виробництва, яка сприятиме підвищенню його ефективності при взаємопідтримуючому і паритетному розвитку основного і допоміжного виробництва. Поточний істотний розрив у рівнях розвитку цих видів виробництв обумовлений недо-

оцінкою вагомості обслуговуючих підрозділів підприємства. А слабка технічна база, низький рівень механізації та автоматизації робіт, незадовільне використання прогресивних форм і методів у організації діяльності цих складових підприємства, високі затрати та низька якість робіт, недоліки в плануванні, нормуванні і оплаті праці — характеризують сьогоденний стан інфраструктури виробничого підприємства.

Світовий досвід організації функціонування сервісних підрозділів певною мірою ставить під сумнів доцільність їх існування всередині підприємства. Саме тому слід розробити і впровадити механізм управління виробничим підприємством, який забезпечить ефективне здійснення реорганізації даних підрозділів з урахуванням фактора економічності виробництва за критерієм мінімальних витрат на його обслуговування.

Проблемами удосконалення організації діяльності підрозділів інфраструктури у складі промислового підприємства займалися українські та російські вчені: О. Амоша, О. Галушко, І. Павленко, Л. Варава, В. Кучер, І. Тишков, В. Золотогоров тощо. Переваги та недоліки використання зовнішніх ресурсів для промислових підприємств розглядаються у працях Дж. Калдвелл, С. Данна, Р. Зеллера. А над проблематикою діяльності інфраструктурних підрозділів працюють Ф. Таннері, Дж. Хаскетт, А. Члесінджер, Дж. Квінн та ін. Проте багато аспектів реорганізації діяльності інфраструктурних підрозділів і до цього часу не розглянуто, особливо це стосується проблем визначення ефективності реорганізаційних заходів у допоміжному та обслуговуючому виробництвах.

На нашу думку, система процедур визначення ефективності реорганізації інфраструктурних підрозділів повинна складатись із процесів, що регламентують визначення: сукупності оціночних показників поточного і прогнозного станів, рівня витрат на реорганізацію, об'єктів оцінювання ефективності тощо. У складі сукупності оціночних показників слід передбачити показники оцінювання: якості обслуговування (середній час очікування заявки у черзі, її перебування в системі масового обслуговування, імовірність відмови обладнання) та ефективності використання систем масового обслуговування (абсолютна, відносна пропускна здатність системи, середня тривалість періоду зайнятості системи, коефіцієнт навантаження системи). Як інтегруючий оціночний показник доцільно визначати приріст рівня економічної доданої вартості підприємства EVA (Economic Value Added), що відображає фактичний економічний прибуток підприємства від удосконалення функціонування інфраструктурних підрозділів.